

ת"פ (ראשון לציון) 32445-04-24 - מדינת ישראל נ' ניקו מוחנטוב

ת"פ (ראשון-לציון) 32445-04-24 - מדינת ישראל נ' ניקו מוחנטוב שלום ראשון-לציון

ת"פ (ראשון-לציון) 32445-04-24

מדינת ישראל

נגד

ניקו מוחנטוב (עציר)

בית משפט השלום בראשון-לציון

[09.12.2024]

כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נאוי

גזר דין

כתבי האישום

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, בעובדות שישה כתבי אישום כדלקמן:

א. ת"פ 32445-04-24 הנאשם הורשע בביצוע עבירות של הפרת הוראה חוקית, עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין; חבלה חמורה, עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין;

במועד הרלוונטי לכתב האישום, עבדו ב"כ ו"ד כמאבטחים (להלן: "ב"כ" ו"י"י" בהתאמה) במתחם "X" בעיר ראשון לציון (להלן: "המקום").

ביום 19.2.24 במסגרת מ"ת 21504-07-23 בבית משפט השלום בפתח תקווה, שוחרר הנאשם בתנאים מגבילים, בהם בין היתר מעצר בית מוחלט ומלא בבית הוריו.

ביום 5.4.24 בשעה 16:12 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם למקום וזאת כשהוא מפר את ההוראה החוקית ובעודו תחת השפעת אלכוהול. באותן הנסיבות, ללא כל סיבה הנראית לעין, ניגש הנאשם למאבטחים בכניסה למקום וחסף מי' את מכשיר המגנומטר. בתגובה, דרש ב' מהנאשם להשיב את המכשיר והחל לצלם את האירוע.

הנאשם התעצבן, דחף את ב' בחזהו, נכנס למקום, וב' בעקבותיו דורש ממנו לצאת.

הנאשם נצמד אל ב' עם פניו מספר פעמים, התעלם מדרישותיו, עד אשר בת זוגו של הנאשם, הגיעה למקום וביקשה מב' לא להזמין משטרה.

בהמשך, חזר הנאשם לב' והרים לכיוונו מוט שהיה מונח בסמוך, זרק אותו לעברו אך לא פגע בו. כן תקף הנאשם את ב' במכה בפניו.

בהמשך, התעמת הנאשם עם אחר שהיה במקום וקילל אותו באומרו "בדואי זבל כוס אמא שלך".
אז תקף האחר את הנאשם בבעיטה לרגלו ובתגובה, הכה אותו הנאשם בבעיטות, עד שאחרים שנכחו במקום הפרידו בין השניים.

בהמשך, נטל הנאשם כוס נירוסטה, השליכה לכיוון האחר, אך הכוס פגעה בידו של י' המאבטח וגרמה לו לשבר באצבע.

בהמשך למתואר, הלך לנאשם מהמקום בעוד אמין בעקבותיו. השניים הכו האחד את השני, עד שהנאשם הלך לכיוון השיחים הסמוכים, נטל אבן ונעצר על ידי השוטרים.

ב. ת"פ 23-07-21494 הנאשם הורשע בביצוע עבירות של התפרצות למקום מגורים/תפילה לבצע עבירה בצוותא, עבירה לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; החזקת מכשירי פריצה בצוותא, עבירה לפי סעיף 409 לחוק העונשין יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; קשירת קשר לעשות פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין;

יצוין כי כתב האישום הוגש כנגד 2 נאשמים נוספים, שאינם מענייננו.

עובר למתואר בכתב האישום, במועד ובנסיבות שאינם ידועים למאשימה במדויק, קשרו הנאשם ואחרים קשר, לביצוע התפרצות לבית בעיר פתח תקווה (להלן: "הקשר").

לצורך קידום הקשר הצטיידו הנאשמים בכפפות ובכלי פריצה: ערכת מסחרית ייעודית לפתיחת מנעולי צילינדר ישרי קדח, מדגם מחורץ, אשר כוללת פס אלומיניום ייעודי מחורץ, המיועד להתקנה על תותב המפתח של הערכה, מברגים שטוחים ולום (להלן: "כלי הפריצה").

ביום 4.7.23 בין השעות 12:07-12:06, הגיעו הנאשם והנאשמים האחרים לדירת המתלונן בפתח תקווה, התפרצו אליה, חיטטו במגירות ובארונות בחדרי הבית ותרזו אחר דבר מה לגנוב תוך שהם מותירים אחריהם אי סדר רב בדירה.

בהמשך, נטלו מי מהנאשמים, כספת, אשר הייתה נעולה ומקובעת לקיר ולרצפת הבודדעם, שנמצא מעל דלת הכניסה בחדר השינה של המתלונן שהכילה פנקס שיקים, תכשיטים, תעודת מתנדב במשטרה, דרכונים, 9 מטבעות "ניצחון" ומסמכים נוספים. עוד, נטל מי מהנאשמים צמיד מתכת מהדירה.

הנאשמים עזבו את הדירה עם הכספת ונסעו ברכב, עד אשר בשעה 14:25 נעצרו על ידי שוטרים. הכספת, הוסלקה ברכב מתחת לשמיכה במושב האחורי והנאשמים החזיקו בכלי פריצה אשר הוסלקו בתא המטען וברצפת הרכב במושב האחורי.

ג. ת"פ 31229-12-22 הורשע הנאשם בביצוע ריבוי עבירות של איומים, עבירות לפי סעיף 192 לחוק העונשין; הפרת הוראה חוקית, עבירה לפי סעיף 287 לחוק העונשין;

על פי החלק הכללי לכתב האישום המתוקן, הנאשם ואל.ל., ילידת 2005, (להלן: "המתלוננת"), היו בני זוג למשך חצי שנה, לאחר שהמתלוננת החליטה להיפרד מן הנאשם, בתאריך 5.10.22 חתם הנאשם על כתב ערובה בתחנת ראשון לציון בו נאסר עליו ליצור קשר או להיפגש עם המתלוננת וזאת עד ליום 20.10.22 (להלן: "ההוראה החוקית").

ביום 14.10.22, על רקע רצונה של המתלוננת להיפרד מהנאשם, החל הנאשם לשולח לנייד המתלוננת מסרונים מאיימים שזה עיקרם: "יא זונה.. עד שאת לא תתחנני אלי אני יחתוך אותך בפנים.. חומצה לפנים.. אני ישחט אותך.. על כל מה שעשית לי את תשלמי...אני ירצח אותך.. תמותי..".

ד. ת"פ 12127-07-20 הורשע הנאשם בביצוע עבירה של איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ביום 29.6.20 בסמוך לשעת חצות, עת שהתה קרן נוביק (להלן: "קרן") אותה הכיר הנאשם כחצי שנה קודם, במלון בעיר אילת, התקשר אליה הנאשם ואיים עליה שיפגע בה בפניה.

ה. ת"פ 46238-05-22 הורשע הנאשם בביצוע עבירות של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין, עבירה לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין; איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין;

ביום 15.5.20 בשעה 01:30 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם למחלקת המיון של בית החולים וולפסון, שם אושפזה קרן, קילל אותה, צעק וירק לרצפה.

הנאשם התנגד לניסיונות המאבטחים להוציאו מהמקום והמשיך להשתולל באופן אשר אילץ אותם לעשות שימוש בכוח סביר כדי להשתלט עליו.

באותן הנסיבות החזיק הנאשם בתוך הכיס האחורי של מכנסיו סכין שלא למטרה כשרה.

בהמשך, הוציא הנאשם את מכשיר הטלפון הסלולארי מכיסו, פנה אל אחד המאבטחים ואיים עליו באומרו "חכה חכה יש לי תמונה שלך, בחוץ תראה מה זה".

ו. ת"פ 35516-10-20 הורשע הנאשם ביצוע עבירות של תקיפה סתם- בן זוג, עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין; איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין; היזק לרכוש במזיד, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין;

ביום 1.3.20 בין השעות 13:00 - 15:00 שלח הנאשם הודעות מאיימות לטלפון של קרן, באמצעות יישומון ה"וואטסאפ", בהן איים בפגיעה שלא כדין בגופה וכך כתב "את תמותי, אני אהרוג אותך, אצלי אף אחד לא נשאר חייב". מיד אחרי שכתב, מחק את ההודעות.

ביום 2.3.20 בסמוך לשעה 15:00, הגיע הנאשם לדירת חברתה של קרן- שם שהתה, כשקסדת אופנוע בידו. הנאשם ניגש לספה עליה ישבה קרן, הכה בראשה באמצעות הקסדה שבידו, בעט בה, הכה בראשה בדו, והדפה אל קיר, תוך שאמר לה "את מתה אני אראה לך מה זה". החברה ניסתה להפריד בין השניים, אך הנאשם הורה לה שלא תתערב, לקח את הטלפון הנייד של קרן ועזב את הדירה.

לאחר זמן קצר חזר הנאשם, בעט בדלת הכניסה לבניין, שבר אותה והמשיך ודפק בחוזקה בדלת דירת החברה, אך קרן לא פתחה את הדלת. בהמשך, זרק הנאשם אבנים על חלון הדירה עד ששבר אחת מזכוכיות החלון.

בנסיבות אלה, התקשרה החברה למשטרה, והנאשם ברח מהמקום.

לאחר מכן, איים הנאשם על קרן ועל החברה בפגיעה שלא כדין בגופה של קרן, בכך ששלח הודעות מאיימות מהטלפון של קרן לטלפון של החברה: "היא מתה, מי שעושה לי ככה ישלם, אני אראה לזונה הזאת, היא לא תעבוד דקה, שרונה סליחה מאמי זה לא מכוון עלייך, אני פשוט איבדתי את זה, לי לא יעשו ככה, מי שפוגע בי ישלם, אני בחיים לא על זה, אני אלך לבית סוהר, אני יחיה".
בהמשך, התקשר הנאשם אל החברה ואיים עליה בכך שיפגע בה ובילד שלה.

רישום פלילי

2. לחובת הנאשם 6 הרשעות קודמות בעבירות איומים, אלימות ורכוש.

ראיות לעונש

3. ההגנה הגישה אישור מיום 19.3.24 מדר' אירנה בוגדנוב- מומחית לפסיכיאטריה, ממנו עולה כי הנאשם סובל מפוסט טראומה בעקבות אירועים טראומטיים שחוה (נ/1).

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה

4. בטיעוניה ציינה המאשימה את נסיבות ביצוען של כל אחת מהעבירות המפורטת בכתבי האישום, הדגישה את חומרת האירועים, הערכים המוגנים שנפגעו ועתרה לקבוע מתחמי ענישה הולמים נפרדים לכל אישום, כפי שיפורט להלן:

בת"פ 32445-04-24 - עתרה לקבוע את מתחם העונש ההולם בין 15 חודשי מאסר ל-30 חודשים; ת"פ 21494-07-23 - בין 14 חודשי מאסר ל- 28 חודשים, תוך שציינה כי על הנאשם 1 נגזרו 18 חודשי מאסר ועל הנאשם 3 - 15.5 חודשי מאסר; ת"פ 31229-12-22 - בין מספר חודשי מאסר לבין 15 חודשים; ת"פ 12127-07-20 - בין מספר חודשי מאסר לבין 15 חודשים; ת"פ 46238-05-22 - בין 8 חודשי מאסר ל-18 חודשים; ת"פ 35516-10-20 - בין 8 חודשי מאסר ל- 18 חודשים;

המאשימה הפנתה לפסיקה לתמיכה במתחמים שהציגה, הדגישה כי מדובר בנאשם העושה דין לעצמו, לא נרתע ממעצרים והוראות חוקיותומבצע פעם אחר פעם עבירות כנגד בנות זוגו, תוך הפרת צווים. המאשימה הזכירה כי נעשה ניסיון לשלב את הנאשם בבית משפט קהילתי, אך זה נעצר ולא שולב.
המאשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם, טענה כי יש למקם את עונשו במרכז כל מתחם ענישה, ועתרה לגזור על הנאשם עונש מאסר שלא יפחת מ-60 חודשים, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת קרן ולמתלוננת הקטינה.

טיעוני ההגנה

5. בראשית טיעוניה הבהירה ההגנה כי הנאשם אסף את תיקויו וכיום הוא נותן את הדין אף בגין אירועים שביצע לפני למעלה מ-4 שנים. באשר לנסיבות ביצוע העבירה בת"פ 32445-04-24 (עבירת החבלה חמורה), טען הסנגור כי אין מדובר בחומרה יתרה ובמקרים כגון דא, בתי המשפט קבעו מתחמי ענישה בין מאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר ואף מתחמים מקלים יותר. ההגנה הפנתה לפסיקה.
- באשר לת"פ 21494-07-23 (עבירת ההתפרצות), ציינה ההגנה את עונשם של האחרים שחלקם היה מכביד יותר, כך שעל הנאשם 1 נגזר עונש מאסר לתקופה 14 חודשים והופעל עונש מותנה ובסופו של דבר נגזרו עליו 18 חודשי מאסר.
- באשר לאישומים שעניינם איומים על בת הזוג, טענה ההגנה כי משמדובר באותה בת זוג וברצף זמנים, ניתן לקבוע מתחם עונש כולל אחד. עוד הדגישה ההגנה, כי באישום שבת"פ 46238-05-22 הנאשם לא עשה שימוש בסכין, לא הוציאה מכיסו, וזו אותרה רק בעקבות חיפוש שנערך על גופו.
- הסנגור הפנה לנסיבות חייו של הנאשם, ציין כי מדובר במי שהוא בן 31 שנים, נטל אחריות מלאה לכלל מעשיו, חסך מזמנם של העדים, בת זוגו בהריון מתקדם והוא לא יזכה לגדל את ילדו בחודשי חייו הראשונים. עוד ציין הסנגור כי לו היה הנאשם נותן את הדין קודם מעצרו, עונשו היה קל יותר, הוא התקבל לתוכנית בית המשפט הקהילתי והמאשימה הייתה נכונה לסיים את ההליכים בדרכי טיפול ולא כעתירתה כיום ל-60 חודשי מאסר.
- ההגנה ביקשה כי בית המשפט יחפוף את חלקי העונש בגין כל אחד מהאירועים, כך שתקופת עונש המאסר לא תעלה על 24 חודשים.
6. לבסוף שמעתי את הנאשם עצמו אשר ביקש את סליחתם של כלל האנשים שנפגעו ממעשיו, הביע חרטה וציין כי כיום הוא מטופל פסיכיאטרית. הנאשם הוסיף כי בת זוגו צפויה ללדת, הוא עתיד להיות אב וביקש כי בית המשפט ייתן על כך את הדעת. עוד ביקש הנאשם להשתלב בטיפול באלימות בזמן ריצוי עונש המאסר שיושת עליו.
- דין
7. הנאשם נותן היום את הדין בגין מגוון עבירות אלימות, הפרת הוראות חוקיות ופגיעות ברכוש, כמו גם עבירות כנגד גורמי החוק. מדובר במעשים חמורים, אשר פגעו באופן ממשי בשורה ארוכה של ערכים חברתיים מרכזיים ובראשם בביטחון של המתלוננות, בכבודן, שלווה נפשן, בקניין ובביטחון הציבור. עוד, פגע הנאשם בסדרי השלטון ובגורמי אכיפת החוק, על דרך הפרת ההוראות החוקיות.
8. קריאת רצף האירועים בהם הורשע הנאשם מלמדת על התנהלות אימפולסיבי, חסרת שליטה ותוקפנית. התנהלותו הפרועה של הנאשם כוונה כלפי דכולי עלמא וכנגד כל סובביו.

כך למשל, התמונה העולה מת"פ 35516-10-20 מצביעה על התנהלות פראית ומשולחת רסן של הנאשם אשר לא בחל במילים וביום 1.3.20 איים על בת זוגו דאז, קרן, בפגיעה בוטה בחייה. למחרת, לא הסתפק הנאשם באיומים והגיע לבית בו שהתה קרן, הכה בראשה באמצעות קסדת אופנוע, בעט בה, הכה אותה שוב בידו, לקח את הטלפון הנייד שלה ועזב את המקום. לאחר מכן שב למקום, שבר את דלת הכניסה, זרק אבנים על החלונות ושבר את החלון. הנאשם לא הסתפק בכך והמשיך לשלוח הודעות מאיימות. מעשיו אלה של הנאשם מעוררים סלידה וראויים לכל גינוי והוקעה.

כחודשיים לאחר מכן, ביום 14.5.20, כמתואר בת"פ 46238-05-22 הנאשם הגיע לבית החולים בו אושפזה קרן, החזיק סכין בכיסו ואיים על אחד המאבטחים שניסה להוציאו מהמקום, לאחר שהשתולל. הנאשם המשיך באיומיו כלפי קרן, כמתואר בת"פ 12127-07-20 גם בחודש שלאחר מכן, כאשר איים עליה בשיחה טלפונית בפגיעה בפניה.

במסגרת ת"פ 31229-12-22, הורשע הנאשם בכך שביום 14.10.22 הפר צו איסור יצירת קשר והרחקה עם המתלוננת א.ל., קטינה, ואיים עליה באיומים פוגעניים ובוטים הכוללים פגיעה חמורה בגופה ובחייה. יובהר כי יש לייחס חומרה יתירה לכך שהנאשם לא הניח למתלוננת א.ל. על אף צו הצו שהוטל עליו והטיל עליה אימה עת זלזל בגורמי אכיפת החוק.

הנאשם אף נטל חלק בהתפרצות לדירה וגנב רכוש תוך שהפר צו בית משפט הקובע כי עליו לשהות בתנאי מעצר בית מלא, כמתואר בת"פ 21494-07-23 כאשר לבסוף נעצר. הנאשם הורשע אף בכך, שללא כל סיבה הנראית לעין, החל במסכת אירועים שבסופה תקף את אחד המאבטחים וחבל חבלה חמורה במאבטח אחר.

9. כלל התיאור המפורט לעיל מעלה כי מדובר במי אשר הליכים פליליים לא הרתיעו אותו הביע זלזול בגורמי אכיפת החוק ובסדרי השלטון והמשפט, ומבלי שאף נתן כל משקל לפגיעה הקשה שנגרמה עקב כך לסובבים אותו, לרבות בנות זוגו. התנהלותו הברוטלית והאלימה של הנאשם תוך הפגנת הזלזול בגורמי הסמכות ואכיפת החוק, מהווה שיקול כבד משקל לחובתו ומחייבת ענישה מרתיעה ומציבת גבול.

10. בטרם אפנה למדיניות הענישה הנוהגת אזכיר כי "קביעת מתחם העונש ההולם איננה עניין אריתמטי וכי לבית המשפט נתון בהקשר זה מרחב מסוים של גמישות" (ר' ע"פ 3877/16 פאדי ג'באלי נ' מ"י (17.11.16)), בהיות מתחם הענישה מגלם שיקולים נוספים של מדיניות ערכית ונסיבות המקרה המסוים.

11. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים בהם הורשעו נאשמים בעבירות דומות הוטלו עונשים במנעד רחב, תוך התחשבות בעוצמת האלימות שהופעלה ונסיבות ביצוע העבירה. אף בגין ביצוע עבירת האיומים מדיניות הענישה משתרעת על פני קשת רחבה ובתי המשפט נותנים דעתם לתוכן האיומים, נסיבות ביצועם, מיהות המאיים ומיהות המאויים. ראו מספר החלטות מהן ניתן ללמוד אמת מידה לענישה בנסיבות קרובות:

- א. רע"פ 8576/22 פלוני נ' מ"י (15.12.22) הורשע המבקש בביצוע עבירות איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש והפרת הוראה חוקית. המבקש תקף את המתלוננת ואיים על חייה במספר הזדמנויות, תוך שהפר צו שיפוטי שאסר עליו ליצור עימה קשר. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש ההולם בין מספר חודשי מאסר עד ל-18 חודשים וגזר את עונשו של הנאשם ל-9 חודשי מאסר, תוך הפעלת עונש מאסר מותנה שעמד לחובתו לתקופה של 6 חודשים. כך שסה"כ נגזרו על המבקש 13 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי החמיר את מתחם הענישה והעמידו בין 18 חודשי מאסר ל-36 חודשים, וגזר על המבקש 18 חודשי מאסר. בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון, נדחתה.
- ב. רע"פ 2099/21 פלוני נ' מ"י (25.4.21) המבקש הורשע בביצוע עבירה של הפרת צו בית משפט, בכך שהפר צו איסור יצירת קשר וצו הרחקה מהמתלוננת. בית משפט השלום גזר מאסר לתקופה של 21 ימים ובית המשפט המחוזי החמיר בעונשו והעמיד את תקופת המאסר על 9 חודשים. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור והדגיש כי "המבקש הפר ביוזעין צו שיפוטי שנועד להגן על המתלוננת, ובמקרה דנן נסע מרחק רב ממקום מעצרו לעבר מקלט לנשים מוכות שכתובתו חסויה, ואף ניסה להסתיר את זהותו עת נתפס. בפעולתו זו, מלבד החרדה והאימה שיצר אצל המתלוננת, הפגין המבקש התרסה כנגד רשויות החוק וזלזול בהחלטות בית המשפט, שהקל עמו שוב ושוב עת הורה על חלופות מעצר רבות בעניינו".
- ג. ברע"פ 689/20 גבאי נ' מ"י (28.1.20) הורשע המבקש בביצוע עבירה של התפרצות למקום מגורים, ובעבירה של גניבה, בגין כך ששבר את הסורגים המפרידים בין חצר ביתה של המתלוננת לחלון ההזזה שבחדר השירות שבדירתה, פתח את החלון, נכנס לבית וגנב רכוש. בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם בין 6-18 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור תוך שהבהיר כי "אין להקל ראש בעבירות הגניבה וההתפרצות שבהן הורשע המבקש. עבירות אלו פוגעות ברכושו של האחר ומערערות את תחושת הביטחון שלו במרחבו האישי המוגן. לנוכח זאת, בית משפט זה קבע לא אחת כי יש לנקוט יד קשה כלפי אלו המבצעים עבירות אלה".
- ד. רע"פ 3073/13 כחלון נ' מ"י (21.5.13) הורשע המבקש בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, התפרצות לבית מגורים והחזקת כלי פריצה. בית משפט השלום, בשים לב לכך שבסופו של דבר לא נגנב דבר מהדירה, וכן תוך התחשבות בהמלצת שירות המבחן המלמדת על ניסיונותיו של הנאשם לשוב לדרך הישר ותיקון דרכיו, גזר על הנאשם 11 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור ובית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.
- ה. ברע"פ 2298/20 עזרא נ' מ"י (5.4.20) הורשע המבקש בעבירה של חבלה חמורה, בגין כך שתקף את המתלונן בבעיטות ואגרופים וגרם לו לשברים בצלעותיו. בית משפט השלום גזר על המבקש 10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, ובית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.
- ו. רע"פ 5861/19 פלוני נ' מ"י (2.1.20) הורשע המבקש בשני מעשי אלימות כלפי אשתו בכך שבמקרה אחד הרים את ידו וניסה לתקוף אותה בעוד שכן אשר נכח במקום, מנע זאת ממנו. במקרה השני תקף המבקש את המתלוננת במרפסת ולאחר מכן בתוך הדירה. כתוצאה מכך נחבלה המתלוננת בפניה ובשפתייה, דם ירד מפיה והיא נזקקה לטיפול רפואי. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש ההולם בין ארבעה לארבעה עשר חודשי מאסר וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר. ערעור לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו.

- ז. עפ"ג (מחוזי מרכז) 54262-10-15 פלוני נ' מדינת ישראל (29.12.2015) הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בביצוע עבירות איומים והפרת הוראה חוקית. במהלך הליכי המעצר אסר בית המשפט על הנאשם ליצור קשר עם גרושתו. הנאשם הפר הוראה זו, התקשר לגרושתו ואמר לה כי "הוא (אביו) שרמוטה בדיוק כמוך. הוא בן זונה"; ובהמשך אמר "הוא זונה ומי שיזין אותו זה רק אני. רק שתדעי. זה ענין של זמן. זה שהוא יוצא מהבית אני אזיין את אמא שלו וזה שהוא לא יוצא מהבית זה בזכותי"; עוד אמר "זה שאני אזיין אותו אני אזיין אותו בתחת"; ביהמ"ש השית על הנאשם מאסר למשך 3 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס. ערעור שהגיש הנאשם לביהמ"ש המחוזי נדחה.
- ח. תפ (רמ') 37164-03-24 מ"י נ' פלוני (15.10.24) הורשע הנאשם בשלושה אישומים: באישומים הראשון והשני הורשע בעבירות של איומים והחזקת סכין, ובשלישי בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה ואיומים. בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם בין 12 ל-30 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל.
12. בשים לב ל"מבחן הקשר ההדוק" שנקבע בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14), דומה כי כל אחד מכתבי האישום בת.פ. 32445-04-24; ת"פ 21494-07-23; ת"פ 31229-12-22 עומד בפני עצמו, על כן ייקבע מתחם עונש הולם נפרד לכל אחד מכתבי האישום אלה.
- עם זאת כתבי האישום בת"פ 12127-07-20; 46238-05-22; 35516-10-20 מגבשים מסכת עובדתית אחת, כנגד אותה מתלוננת. מסכת הכוללת מספר אירועים ביניהם קשר, שנעשו בסמיכות יחסית של זמנים וכחלק מתוכנית עבריינית אחת. לפיכך, אקבע מתחם ענישה אחד לכל כתבי האישום אלה.
13. לאחר ששקלתי את הפסיקה הנהוגה, הערכים החברתיים שנפגעו ונסיבות ביצוע העבירות, הנני קובעת את מתחמי הענישה כדלהלן:
- ת"פ 32445-04-24 (עבירות של הפרת הוראה חוקית, תקיפה סתם וחבלה חמורה) אני קובעת את מתחם העונש ההולם בין 10-24 חודשי מאסר בפועל.
- ת"פ 21494-07-23 (עבירות התפרצות למגורים/תפילה, החזקת מכשירי פריצה וקשירת קשר לעשות פשע) אני קובעת את מתחם העונש ההולם בין 12-24 חודשי מאסר.
- בהקשר זה יוער כי נתתי דעתי בקביעת המתחם גם לעונש שנגזר על הנאשמים האחרים בתיק זה (ת/2).
- ת"פ 31229-12-22 (עבירות איומים והפרת הוראה חוקית) אני קובעת את מתחם העונש ההולם בין מספר חודשי מאסר לבין 12 חודשים.
- ת"פ 12127-07-20; 46238-05-22; 35516-10-20 (הכוללים עבירות של איומים, תקיפה סתם- בת זוג, היזק לרכוש במזיד והחזקת סכין) אני קובעת את מתחם העונש ההולם הכולל בין 8-18 חודשי מאסר.
14. בקביעת המתחמים שוקללו מרכיבי החומרה המצטיירים מכל אחד מכתבי האישום. אך, התייחסות לכל אחד מהאירועים בנפרד ובמנותק זה מזה, חוטאת לתמונה הכוללת, אותה תיארתי לעיל. אשר על כן, מצאתי לעשות שימוש בסעיף 40ג' לחוק העונשין ולקבוע עונש כולל אחד תוך התחשבות במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין היקף עונש המאסר שיוטל עליו. עונשו של הנאשם
15. כדי לאתר את העונש הראוי לנאשם בגדר המתחמים שנקבעו, אתייחס למכלול נסיבותיו של הנאשם עצמו.
16. הנאשם בחור כבן 31, בת זוגו בהיריון, הודה במיוחס לו ונטל אחריות מלאה לכלל מעשיו. אין להקל ראש בחשיבות הודאה זו שכן מעבר לחיסכון המשמעותי ביותר בזמן ובמשאבים ציבוריים, יש בכך משום ביטוי ממשי לנטילת האחריות המלאה ולחרטה הכנה שהוא חש.
17. זאת ועוד, התחשבותי במצבו הנפשי של הנאשם, כעולה ממסמכי ההגנה, מהם עולה כי הנאשם סובל מפוסט טראומה בעקבות אירועים טראומטיים שחווה (נ/1).
18. לצד זאת, אין להתעלם מכך שהנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנות היקרה שניתנה לו להשתלב בהליך בבית המשפט הקהילתי, שב והמשיך להיות מעורב בפלילים ואין אלא להצר על כך.
19. עוד, אין להתעלם מעברו הפלילי הכולל 6 הרשעות קודמות בעבירות איומים, אלימות ורכוש.
20. לבסוף אזיין כי הנאשם אמנם שהה תקופה ממושכת בתנאים מגבילים, הן כעצור בפיקוח אלקטרוני, הן כמשוחרר הנתון במעצר בית והן תחת במעצר מאחורי סורג ובריח, אך עם זאת, בשל הפרות התנאים המגבילים שהגיעו עד כדי הגשת כתב אישום, לא ניתן לזכות את הנאשם במלוא ההקלה הניתנת, אלא באופן חלקי, תוך התחשבות בגזירת הדין.
- סוף דבר
21. לאור האמור, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. מאסר לתקופה של 52 חודשים, בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס בכל אחד מכתבי האישום שבכותרת.
ב. מאסר לתקופה של 8 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות או רכוש.
ג. מאסר לתקופה של 4 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירה של הפרת הוראה חוקית או איומים.
ד. קנס בסך 2500 ₪ או 70 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.5.25 ובכל 1 לכל חודש עוקב. לא ישולם תשלום במועדו- תעמוד היתרה לפרעון מיידי.
ה. פיצוי בסך של 2500 ₪ לכל אחת מהמתלוננות: למתלוננת קרן נוביק ולמתלוננת א.ל. בת"פ 31229-12-22 (וביחד 5,000 ₪). הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט לא יאוחר מיום 1.4.25. המאשימה תעביר את פרטי המתלוננות למזכירות בית המשפט והמזכירות תעביר הפיצוי למתלוננות.
תשומת לב שלטונות שב"ס לבקשת הנאשם להשתלב בטיפול בתחום האלימות.
זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי מרכז.
ניתן היום, ח' כסלו תשפ"ה, 09 דצמבר 2024, בנוכחות הנאשם וב"כ הצדדים.